

Sygn. akt V U 1395/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 listopada 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Elżbieta Krupińska

Protokolant: Anna Matwiejuk

po rozpoznaniu w dniu 7 listopada 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy D. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o datę wypłaty części uzupełniającej renty rolniczej

na skutek odwołania D. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 8 lipca 2013 roku Nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt V U 1395/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 08 lipca 2013 roku wydaną na podstawie ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz. U. 2008 Nr 50, poz. 291 z późn. zm./ Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego załatwiając wniosek D. P. z dnia 04 lipca 2013 roku przeliczył rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy od dnia 01 lipca 2013 roku – bezterminowo – w kwocie przysługującej do wypłaty wynoszącej 947,89 zł. W uzasadnieniu wskazał m.in., że część uzupełniająca renty nie podlega zawieszeniu, jeśli małżonek podlega ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy.

Od powyższej decyzji D. P. złożyła odwołanie, w którym wskazała, iż organ rentowy powinien rozpocząć wypłatę części uzupełniającej renty w całości z urzędu począwszy od dnia wejścia w życie znowelizowanych przepisów, czyli od dnia 01 stycznia 2013 roku. W związku z tym domagała się takiej wypłaty właśnie od tej daty.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymał swoje stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania podnosząc, iż podjął wypłatę części uzupełniającej renty od dnia miesiąca złożenia wniosku przez odwołującą, co pozostawało w zgodzie ze wskazanymi w odpowiedzi regulacjami.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

Bezspornym ustaleniem jest, iż decyzją z dnia 17 marca 2006 roku, wydaną na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w B.z dnia 11 stycznia 2006 roku w sprawie V U 1451/05, Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego przyznał D. P. prawo do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy z jednoczesnym zawieszeniem wypłaty części uzupełniającej świadczenia z uwagi na prowadzenie działalności rolniczej z małżonkiem, który podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy. Następnie decyzją z dnia 06 czerwca 2006 roku podjęto wypłatę części uzupełniającej renty w 75 % w związku z tym, iż gospodarstwo rolne małżonka odwołującej położone jest w (...)(...).

Poza sporem jest też, że w dniu 01 stycznia 2013 roku weszła w życie ustawa z dnia 11 maja 2012 roku o zmianie ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. 2012, poz. 637/. Regulacja ta – w art. 3 pkt 3 lit. c – zmieniała też ustawę z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników /Dz. U. 2008 Nr 50, poz. 291 z późn. zm./ dodając do art. 28 tej ustawy ustęp 11.

Tym samym, zgodnie z art. 28 ust. 11 ustawy z dnia 20 grudnia 1990 roku o ubezpieczeniu społecznym rolników, w przypadku, gdy rencista lub emeryt uprawniony do emerytury z art. 19 ust. 1 prowadzi działalność rolniczą z małżonkiem podlegającym ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu z mocy ustawy, wypłata nie ulega zawieszeniu.

Jednocześnie art. 4 ust. 5 tej ustawy stanowi, że wznowienie zawieszony lub wstrzymanej wypłaty świadczenia bądź jego części następuje na wniosek.

W ocenie Sądu należy zauważyć, że generalną zasadą prawa emerytalno-rentowego jest, że świadczenia wypłaca się na wniosek zainteresowanego, poczynając od dnia powstania prawa do emerytury lub renty (tj. spełnienia ustawowych warunków), lecz nie wcześniej niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek o świadczenie. Reguła powyższa wyklucza możliwość wstecznego wypłacania świadczeń, tj. za okres po nabyciu prawa, a przed złożeniem wniosku, co w literaturze przedmiotu uzasadnia się zapobieganiem powstawaniu zjawiska kapitalizacji świadczeń (zob. I. Jędrasik-Jankowska, Prawo..., s. 185; T. Zieliński, Ubezpieczenia..., s. 212).

Innymi słowy zatem, o ile odwołująca istotnie nabyła prawo do wypłaty części uzupełniającej renty z chwilą wejścia w życie znowelizowanych przepisów – co nie było przedmiotem niniejszego postępowania – o tyle wiążąca i tak pozostaje data złożenia wniosku o emeryturę. Pozostawało to zaś wyłącznie w gestii samej zainteresowanej. W przypadku odwołującej wiążąca pozostawała bezsporna data złożenia wniosku w dniu 04 lipca 2013 roku, wskutek czego zwiększone świadczenie przysługiwało jej od początku tego miesiąca, a zatem od dnia 01 lipca 2013 roku. Nie ma też żadnych podstaw do przyjęcia, że D. P. należało wypłacać świadczenie z urzędu, jako że tego typu sytuacje mają miejsce wyłącznie w szczególnych, dokładnie określonych prawem okolicznościach. Decyzja organu rentowego w niniejszej sprawie pozostawała więc prawidłowa.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze powyższe, na mocy art. 477¹⁴ § 1 kpc orzeczono jak w sentencji.